

Ti vagytok!...Só és mécses vagytok.

Bakhita Jozefina példája: só és mécses; gyógyír a világ poklában sérülteknek is!

A só ízesít, tisztít, megőriz. Életmentő: segít felszívni és megkötni az élő vizet. Megtartó erő: ha a sótartóban marad, és nem sóz, megromlik.

„Ti vagytok a föld sója.” Azt jelentitek ti a föld, a világ számára, amit a só az étel számára. Máshol kovásznak mondta Jézus az Isten országát, amelyet az asszony bekever három mérő lisztbe, hogy az egész megkeljen. A sóból sem kell sok, de nélküle ízetlen volna az étel. A só sem önmagáért van, hanem azért, hogy elvegyüljön valami nála nagyobbban, átjárjon húst, zöldséget, tésztát: segítse őket abban, hogy mindegyik kiadja a saját ízét, s hogy együtt élvezhető eledellé váljanak. A só nem hivalkodó fűszer: nem cukor, nem köménymag, önálló ízét szinte nem is érezzük, valójában csak akkor gondolunk rá, amikor hiányzik.

„Legyen bennetek só, és éljetekek békében egymással.” (Mt 9,50)

„Legyen beszédetek olyan, mint a só, ízes.” (Kol 4,5)

A hegyen épült város: Biztonság, menedék. Nem a maga érdeme, hanem az építőké. Itt frissebb a levegő, innen messzire el lehet látni, itt mélyebb a csend. Monte Casino apátsága, (kiránduló helylé és múzeummal lettünk). Józsue könyvében elrejtetlen város, (Gólán, Gileád, Bécer, Sichem, Hebron); aki véletlenül öl, ide menekülhet a vérbosszu elől; míg a közösség elé nem kerül ügye.

„Ti vagytok a világ világossága.” A világé? A só sem három véka lisztbe vagy fazék levesbe szánta Jézus. Mikor a *föld* sójáról, a világ *világosságáról* beszél, meghaladhatatlan tágasságot nyit elénk. Mi volna a világ világosság nélkül? Világtalanul? Tapogatózva élnénk, egymásba gabalyodnánk. Néhány vak elboldogul közünk, azok segítségével, akik a világosságban eligazodnak. Hova lennénk, ha egyszerre kialudna minden világosság, és vak sötétség borulna ránk?

Radnóti Miklós, miután megszerezte a szegedi egyetemen a diplomát, odament a magyar professzorához, Sík Sándorhoz, hogy keresztelje meg őt. Mire a piarista szerzetes azt válaszolta, hogy hogyan, hiszen erről nem is volt szó. Mire a költő: éppen azért.

fény

élet, öröm

sötétség

félelem, élettelen világ

Akkor vagytok igazak, ha világítotok, vagyis tetteitek igazak. Jó tettek = „kala erga”, az irgalmasság cselekedetei (ezek a jó tettek a boldogságmondásokhoz kapcsolódnak). A mi világosságunk Jézus világossága, a Világ Világosságából nyerjük fényünket. „Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé az élet világossága.”

Szent Ágoston egyik tanítványát Numidiába küldte. Visszatérve rettenetes sötétségről számol be a tanítvány. „Nem azért küldtelek, hogy sötétséget láss, hanem, világíts!”

Mikor a kovászról beszélt Jézus, az Isten országát emlegette. Talán azt a szövegrészt is úgy volna érdemes magyarra fordítani: „Úgy áll a dolog az Isten országával, mint a kovással...” De amikor a föld sóját s a világ világosságát emlegette, akkor azt mondta: ti vagytok. Ki ez a *ti*? Sokan azt gondolták, hogy az *apostolok*. Manapság egyre tisztábban látjuk, hogy ez a *ti* - mi vagyunk. Mi, Jézus gyarló, esendő mindenkori tanítványai. Annál megrendítőbb, hogy az igei állítmány nem felszólító módon hangzik el. Jézus nem azt mondja: legyetek, hanem azt: ti vagytok. Ha ő mondja, nem kételkedhetünk benne.

Azért valami rajtunk is múlik! A kijelentő mondatok mellé egy-egy figyelmeztetés is zárul. „Ha a só megromlik, ugyan mivel sózzák meg?” „Nem rejtőzhet el a hegyen épült város.” Jézus épp itt, a hegyi beszédben óvott attól, hogy a farizeusokhoz hasonlóan az emberek csodálatát keresve reklámozzuk a jót és önmagunkat. Most meg arra tanít, hogy restségből, kishitúségből bujkálnunk sem szabad.

A férjével nem beszélgető nő panasza. Gyököcssy: Ti vagytok... 11.o.

A világosságot, a jó ízt, amelyet tőle kaptunk, vállalnunk kell, azoknak meg kell mutatkoznuk az életünkben. Nem érveinkkel kell meggyőznünk a világot. Sóként megízeshetjük. Világosságként virraszthatunk fölötte. Jócselekedeteink adnak ízt életünknek és világítanak bennünk! A ***Fegyvertelen katona***, film a II. világháború pokláról! **Desmond Doss** hite és cselekedete: nem fogott fegyvert, felcserként harcolt az embertelenségben, hős?

„Csak akkor elviselhető a világ, ha szolgáljuk egymást, lehajolunk egymás gyöngeségeihez, poros lábaihoz, nyűgös gondjaihoz, bűneihez, rútságaihoz.”

(Albert Camus)